

ਪ੍ਰਾਚੀਨ

ਤ੍ਵਾਰੀਖ ਅਕਾਲੀ

ਰਚਿਤ ५. 763

ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਜ਼ਾਨੀ

ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਜਿਸ ਵਿਚ

ਅਕਾਲੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ੨ ਵਰਨਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਜ ਤੱਕ ਬਿਤਾਂਤ ਹੋ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ
ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਲ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਜਿਸਨੂੰ

ਭਗਤਸਿੰਘ ਕੁਤਬਫਰੋਸ਼ ਬਜਾਰਮਾਈਸੇਵਾਂ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਛਪਵਾਇਆ।

ਪੁਸਤਕ ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ:-

ਗੋਲਡਨਪ੍ਰੈਸ ਪਾਸ-(ਬਾਗ ਜਲਿਆਂ ਵਾਲਾ)

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਗੋਲਡਨਪ੍ਰੈਸ ਪਾਸ-(ਬਾਗ ਜਲਿਆਂ ਵਾਲਾ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ

ਭਾਈ ਸ਼ਾਮਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪੀ।

ਹਲੀ ਵਾਰ ੧੦੦੦ ਕਾਪੀ]

[ਭੇਟਾ ੧)

ਤਤਕਰਾ ਤਵਾਰੀਖ ਅਕਾਲੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਪੰਨਾ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਪੰਨਾ
ਭੂਮਕਾ	੧	ਰਾਇ ਪੰਥ ਤੋਂ ਖਾਰਜ	
ਤਵਾਰੀਖ ਹਾਇਤ	੨	ਕਰਨਾ	੨੬
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ		ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ	
ਦਸ਼ਾ	੩	ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ	੨੭
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਰਾਜ ਤੇ ਦੁਲਮ	੪	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ	
ਭਵਿਸ਼ਤ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚੋਂ ਮੀ		ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ	੩੩
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ		ਭੀਖਮ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ	
ਹੋਣਾ	੬	ਕਰਨ ਆਉਣਾ ਤੇ ਅਕਾਲੀ	
ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ		ਹੋਣ ਦੀ ਭਵਿਸ਼ਤ ਕਥਾ	
ਦੀਨ	੧੧	ਕੈਹਣੀ	੩੪
ਮਕੇ ਵਿਚ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ		ਗੁਰਪਰਨਾਲੀ	੩੬
ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਭਵਿ-		ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ	
ਸ਼ਤ ਕਥਾ ਕੈਹਣੀ	੧੨	ਨੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਚੁਨਣੇ ਤੇ	
ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ		ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ	੪੨
ਦੀਨ	੧੩	ਬਾਬਾ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ	
ਕਾਰੂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ		ਅਕਾਲੀ ਸਿੰਘ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ	੪੬
ਹੋਣ ਦਾ ਭਵਿਸ਼ਤ ਬਚਨ		ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲੀ ਨੂੰ	
ਬੋਲਨਾ	੧੪	ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ	੪੯
ਕਲਜੁਗ ਹੋਸੀ ਕਾਲਾ ਬਾਣਾ	੧੫	ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਨਖੇਸ਼ੀ	੫੪
ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ		ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੀ	੫੫
ਭਵਿਸ਼ਤ ਬਚਨ ਬੋਲਨਾ	੧੫	ਜਥੇਦਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ	੫੭
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ		ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਖਾਨ ਪੀਠ ਤੇ	
ਜੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ	੧੮	ਟਹਿਣਾ ਬਹਿਣਾ	੫੭
ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗਾ	੨੨	ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਅਪਨੇ ਬੋਲੇ	੬੦
ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨੇ ਨਾਭੇ		ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਜਨਮ ਮਰਨ	
ਪਟਿਆਲੇ ਤੇ ਜੀਂਦ ਦਾ		ਰੀਤੀ	੬੨
ਰਾਜ ਬਖਸ਼ਨਾ	੨੫	ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਖਸ਼ਾ	੬੩
ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਤੇ ਰਾਮ		ਸਿਖੀ ਦਾ ਨਾਤਾ	੬੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

(ਅ)

ਵਿਸ਼ਯ	ਪੰਨਾ	ਵਿਸ਼ਯ	ਪੰਨਾ
ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ	੬੫	ਵਡੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਿਆਂ ਦੀ	
ਤਨਖਾਹ ਨਾਮਾ	੬੭	ਸ਼ਹੀਦੀ	੬੯
ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਰੀਤੀ	੬੮	ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਿਆਂ ਦੀ	
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਤਰ ਭਾਈ ਟੰਦ		ਸ਼ਹੀਦੀ	੧੦੧
ਲਾਲ ਜੀ	੭੦	ਲਾਲਾ ਟੋਡਰ ਮਲ ਨ	
ਕੇਸ ਰਖਨੇ ਪਰਮ ਧਰਮ ਹੈ	੭੧	ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਿਆ ਦਾ	
ਕਛ, ਕੜਾ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਕੰਘਾ		ਸਸਕਾਰ ਕਰਨਾ	੧੦੫
ਰਖਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ	੭੬	ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਚ ਦੇ ਪੀਰ	
ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਤੋਂ		ਬਨਣਾ	੧੦੬
ਗਿਰੇਗਾ ਉਸਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ		ਬੰਦੇਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਤੇ ਨਦੇੜ	
ਹੋਵੇਗਾ	੭੮	ਪੁਜਣਾ	੧੦੮
ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਤ ਪਾਤ		ਬਾਰਾਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦਾ ਹਾਲ	੧੦੯
ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ	੭੯	ਭਾਈ ਗਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ	
ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਜਥੇ-		ਸਾਖੀ	੧੧੨
ਦਾਰ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਦਾ		ਦਿਲੀ ਤੋੜ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ	
ਚਹਿਤ ਨਾਮਾ	੮੦	ਦੀ ਸਾਖੀ	੧੧੪
ਅੰਨੰਦ ਪੁਰ ਵਿਚ ਪਹਾੜੀ		ਬੰਦੇਨੇ ਸਰਹੰਦ ਉਜਾੜਨੀ	੧੧੫
ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਬੇਦੀ ਸੋਢੀਆਂ		ਨਵਾਬ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ	੧੧੬
ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨ ਦਾ		ਅਕਾਲੀ ਫੁਲਾ ਸਿੰਘ ਤੇ	
ਕੋਹਣਾ	੮੩	ਮਹਾਰਾਜਾ ਟਣਜੀਤ ਸਿੰਘ	੧੧੬
ਅੰਨੰਦ ਪੁਰ ਦਾ ਜੰਗ ਤੇ		ਭਾਈ ਗੰਨੰਦ ਗੋਰਾਵਾੜਾ	੧੧੭
ਗੁਰੂਜੀਪਰ ਪਹਿਲਾ ਹਮਲਾ	੮੫	ਮਸੇ ਰੰਗੜ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ	੧੧੯
ਦੂਸਰਾ ਹਮਲਾ	੮੬	ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ	੧੨੦
ਤੀਸਰਾ ਹਮਲਾ	੮੮	ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ	੧੨੧
ਸਹੇਲੀ ਤੇ ਭੰਬੋਰ ਜਾਣਾ	੮੯	ਭਾਈ ਸੁਬੋਗ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹ	
ਚੌਥਾ ਹਮਲਾ	੯੧	ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ	੧੨੨
ਪੰਜਵਾਂ ਹਮਲਾ	੯੨	ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗੁਰ	
ਛੇਵੀਂ ਲੜਾਈ	੯੫	ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ	੧੨੩
ਜੰਗ ਜਮਕੌਰ	੯੩		

—੦—

ਭੂਮਕਾ

ਜਿਸ ਕੌਮ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਉਸ ਕੌਮ ਦੇ ਬਾਨੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਕੁਛ ਇਤਹਾਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਮਨਤਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ੨ ਨਾਂ ਦਸੇ ਜਾਨ, ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ੨ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ? ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਦਸਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਸੀ ? ਕੀ ੨ ਔਕੜਾਂ ਸਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਯਾਂ ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਉਪਕਾਰ ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼ ਉਤੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ, ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੀ ਖਾਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਸੀ ਅਗਰ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਨਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਪੱਥਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਖੇਪ ਨਾਲ ਕੁਛ ਵਰਨਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਕਿ ਮਾਝ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿਚ ਗੁਰ ਵਾਕ ਹੈ:-

“ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ, ਧਰਮ ਪੰਥ ਕਰ ਉਡਰਿਆ।
 ਕੁਸ਼ ਅਮਾਵਸ ਸਚ ਦੇਦੁਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਂਹੀ ਕੈ ਚੜਿਆ।
 ਹਉ ਭਾਲ ਵਿੰਨੀ ਹੋਈ ਅੰਧੈਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ।
 ਵਿਚਹਉਮੈ ਕਰ ਦੁਖ ਰੇਤੀਕਹੁ ਨਾਕਕਕਿਨ ਬਿਧਗਤਿ ਹੋਈ”।

ਸੋ ਐਸੀ ਦੁਰਘਟਣਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੋਈ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸੀ ਉਹ ਆਪ ਅਗੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥

ਇਸਲਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉਨਤੀ ਵਿਚ ਸੀ ਕੁਛ ਚੋੜੀ ਜਹੀ ਉਹ ਭੀ ਵਰਨਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ ॥

ਮਹਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦੇ ਹੱਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਕ ਵਕੀਲ ਅਬਦੁਲ ਰਜ਼ਾਕ ਨਾਮੀ ਆਪਣੇ ਸਵਰ ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਉਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:—

“ਜਦ ਮੈਂ ੭੭੩ ਿ: ਨੂੰ ਆਰੀਜ਼ਾ ਵਰਤ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਖ਼ਾਨਾਂ ਤੇ ਮੰਦਰਾਂ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਲਸ ਤੇ ਗਹਿਣੇ ਹੀਰੇ ਪੱਥੇ ਜੜੇ ਡਿਠੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਬਰਤਨ ਗਊਆਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਜੀਰੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਨ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰਾ, ਮੋਤੀ, ਪੰਨਾ, ਮਾਣਕ, ਚੂਨੀ, ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਲਸਕੀਏ, ਪੁਖਰਾਜ, ਭਾਮੜੇ ਅਦਿਕ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲਗੇ ਹੋਏ ਸਰਾਫ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਡਿਠੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਟੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਦਸ ਦਸ ਵੀਹ ਵੀਹ ਪੁਜਾ ਖਲੋਤੀਆਂ ਸਨ। ਜੋ ਇਕ ਪੁਜਾ ਕਰੋੜ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਬੁਹਿਆਂ ਅਗੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬੁਲਾਂ ਹੋਂਦਿਆਂ ਕਾਠੀਆਂ ਵਾਲੇ ਘੋੜੇ ਹਾਥੀ ਰਤਨ ਜੜਤ ਰੰਗਣਿਆਂ ਵਾਲੇ ਖਲੋਤੇ ਡਿਠੇ ॥

ਜਦ ਮੈਂ ਕਲੀ ਕੋਟ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਏਤਨੀ ਵੇਲਤ ਡਿਠੀ ਕਿ ਦਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲਗੇ ਹੋਏ ਤੇ ਘਾਣੇ ਏਣ ਦੇਣ ਕਰਦੇ ਡਿਠੇ, ਇਕ ਰੇਸ਼ਮੀ ਧੋਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਤੀਵੀਂ ਮਰਦ ਨਹੀਂ *ਪੈਹਨਦੇ। §ਲੋਕ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਜੰਜੀਰ, ਗਲ ਵਿਚ ਗੋਪ ਜੜਾਊ ਡਵਟੇ, ਕੜੇ, ਵਾਲੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਡਿਠੇ, ਰਾਜਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰਤਨ ਜੜਤ ਮੂੰਗੇ ਦੀਆਂ ਚੁਗਾਨਾਂ ਚੰਦਨ ਦੇ ਤਖਤੇ ਦਰਵਾਨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਲੈਕੇ ਵਡੇ ਮੁਲ ਦੇ ਗੈਹਣੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਪੰਜ

*ਇਹ ਪੜਦੇ ਦੀ ਰਸਮ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ॥

§ਹੁਣ ਵੀ ਮਾਰਵਾੜੀ ਲੋਕ ਮਰਦ ਅਤੇ ਤੀਵੀਆਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਵਿਚ ਤਜ਼ਾਰੀਆਂ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਮਨੂਨਾ ਦੇਖ ਲੋ ॥

ਸੋ ਘੋੜਾ ਪੰਜਾਹ ਪਾਲਕੀਆਂ ਇਕ ਸੌ ਇਕ ਹਾਥੀ ਸੌਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਮੜੇ ਹੋਏ, ਓਸਦੀ ਡਿਉਡੀ ਤੇ ਖਲੋਤੇ ਹੋਏ ਡਿਠੇ, ਇਕ ਹਾਥੀ ਚਿਟੇ ਰੰਗਦਾ ਸੋਨੇ ਦੇ ਜੰਜੀਰ ਗਹਿਣੇ ਜੜਾਊ ਅੰਬਾਰੀ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਗਦੀ ਦੇ ਪਾਸ ਖਲੋਤਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਵਿਚ ਕਈ ਮਨ ਰਤਨ ਜੜੇ ਹੋਏ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਵਾਂਗੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਓਸ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਗਾਣੀ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਕ ਲਖ ਕੋਤਲ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਤਬੋਲੇ ਵਿਚ ਖਲੋਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਮੈਂ ਅਨੇਕਾਂ ਮੁਲਕ ਡਿਠੇ ਪਰ ਏਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਲੱਖਾਂ ਗੁਣਾਂ ਵੇਲਤ ਹੈ, ਤੀਵੀਂ ਮਰਦ ਬਹੁਤ ਮੁੰਦਰ ਹਨ, ਚੋਰੀ ਠੱਗੀ ਦਰੋ ਵਰੋਬ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੇ ਘਰ ਬਿਨਾਂ ਸੰਦਰੇ ਕੁੰਡੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦੇ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਬਹਿਸ਼ਤ ਆਖਦੇ ਹਨ ਸੋ ਇਹ ਮੁਲਕ ਹੈ ॥

ਇਹ ਇਕ ਦਾਨੇ ਪੁਰਜ਼ ਗੈਰ ਮੁਲਕ ਵਾਲੇ ਦੀ ਰਾਇ ਹੈ, ਜਿਸਤੋਂ ਪਾਠਕ ਜਨ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਮਾਇਕੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਿਥੋਂ ਤੀਕਨ ਪੁਜਾ ਹੋਜਾ ਸੀ। ਮਗਰ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਫੁਟ ਨੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ॥

ਯਥਾ ਕਥਿਤ ਫੁਟ ਦਾ:—

“ਖੀਜਦੇ ਨੇ ਲੋਕ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਆਰ ਕਰ,
ਗੋਡੀਆਂ ਨੂੰ ਗਡ ਗੋਡ ਚੰਗੀਤਾਂ ਪਾਲਦੇ।
ਵੇਲਾਂ ਵਾਲੀ ਰਾਖੀ ਰਖ ਪਾਣੀ ਦੇਨ ਦੇਨ ਤਿਜੇ ਦਿਨ,
ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਰ ਦੁਰ ਟਾਲਦੇ।
ਲਗਦੇ ਨੇ ਕਚਰੇ ਖਿੜੇ ਵਾਂਗ ਖਖੜੀ ਦੇ।
ਨਰ ਨਾਰੀ ਖਾਵੇ ਜੋ ਸਵਾਏ ਸੋੀ ਭਾਲਦੇ।
ਖੇਤ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ਲਗੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ,
ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਹੋਇ ਗਾਇ! ਕੌਮ ਸਾਗ ਗਾਲਦੇ।”

ਇਸ ਫੁਟ ਨਾਲ ਭਰਾ ਭਰਾ ਨੂੰ ਖਾਨ ਲਗਾ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਚੜਾਕੇ ਲਿਆਉਣ ਲਗ ਪਏ ਮੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਾਂ ਲਗਾ ਕਿ ਅਜੇ ਮੈਂ ਏਹਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਲ ਓਹ ਮੇਰਾ ਨਾਸ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.